

קיצור הדף היומי

יום שבת, י"ד בטבת תשפ"ב מגילה ו

ביאור שמות ערים בארץ ישראל

ר"י: חמת זו טבריא, - על שם חמי טבריא.

רקת זו **ציפורי** - שגבוהה כרקת [שפת] הנהר,

כינרת זו גינוסר - מתוקים פירותיה כקול כינור.

רבא הקשה: שמספידים **בטבריה** הנפטר בבבל 'גדול הוא בששך

ושם לו **ברקת**, וכן כשמגיע ארונו, וכן כשהספידו את ר"ז,

אלא: א. חמת זו חמי גדר, ב. רקת זו **טבריא**, ג. כינרת זו גינוסר.

[נקראת **רקת** שריקניה מלאין מצות כרמון,

או דנקראת **טבריה** שיושבת בטבור ארץ ישראל, וטובה ראייתה].

ד. קטרון זו **צפורי**, [שיושבת בראש ההר כצפור].

ויקשה: דקטרון בחלק זבולון, ולמה התרעם לפני הקב"ה: לאחיי

נתת ארצות, שדות וכרמים, ולי נתת ימים, הרים וגבעות.

וא"ל: כולן צריכין לך ע"י חלזון, ד'עמים הר יקראו ושפני טמוני חול'.

• רב יוסף: שפני - זה חלזון, טמוני - זו טרית, חול זו זכוכית לבנה.

'שם יזכחו זכחי צדק, כל הנוטל ממך בלא דמים לא יצליח.

ועדיין העדיפו שדות וכרמים דונפתלי על מרומי שדה.

ואפי' שהיה לה דבש כר"ל: שראה זבת חלב ודבש **דציפורי**, ט"ז על ט"ז מיל,

ויותר מאחיו כר"ו: שראה חלב ודבש דכל א"י כ"ב פרסה על ו' פרסה.

ומתרצינן: שעדיין העדיף שדות וכרמים ד'ונפתלי על מרומי שדה'.

ה. 'לשם' - זו פמייס.

דום הצלחתה ומפלתה, והצלחת רשעים בעוה"ז

א. ר"א: **עקרון** תעקר - זו **קסרי דאדום**, שיושבת בין החולות,

וגברה מלכות בית חשמונאי בימי יוונים ונצחום.

ב. ריב"ח: 'הסרתו מיומנו' בית במיא **דאדום**, 'ושקצו מבין שניו', בית גליא,

'ונשאר גם הוא לאלהינו' [בתי כנסיות **שבאדום**], 'והיה כאלף ביהודה

ועקרון כיבוסי' [תראטריות **שבאדום** עתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה].

ג. רי"צ: '**עקרון** תעקר' זו **קסרי דאדום**, שהיתה מטרופולין של מלכים.

• '**קסרי** וירושלים': חרבו שתיהן או ישבו שתיהן - אל תאמן.

אחת חרבה ואחת ישבה תאמן [שאם זו מליאה זו חרבה].

ד. רי"צ: אמר **יצחק** לפני הקב"ה: 'יחן [עשיו ה] רשע [וכי] כל למד צדק?'

א"ל: 'בארץ נכחות יעול' [להחריב א"י] א"ל: אם כן 'כל יראה גאות ה'.

ה. רי"צ: אמר **יעקב** לפני הקב"ה: 'אל תתן ה' מאוי רשע לעשו תאות לבו,

'זממו אל תפק' [זו גרמניא **דאדום**, שאם יוצאין מחריבין כל העולם].

וארחב"ח: שלוש מאות נושאי כתר יש בגרמניא של אדום,

ושס"ה דוכסים יש ברומי. ובכל יום יוצאים אלו להלחם באלו

והורגים אחד, וטרודים להעמיד מלך.



ר"י: יגעתו ולא מצאתי לא יגעתו ומצאתי - אל תאמן,

יגעתו ומצאתי - תאמן. ה"מ בדברי תורה לחדודי, אבל

במשא ומתן או לאוקמי גירסא - סייעתא דשמיא.

ו. רי"צ: אל תתגרה ברשע שהשעה משחקת לו 'אל תתחר במרעים'.

והא דרשב"י: דמותר להתגרות ברשעים, ד'ושמרי תורה יתגרו בס'.

א. זה - במילי דידיה, זה - במילי דשמיא.

ב. במילי דידיה, זה - בצדיק גמור, זה - בצדיק שאינו

גמור.

ג. שעה משחקת לו שאני.

ז. עולא: **איטליא** של יון זה כרך גדול של רומי.

והיא ש' פרסה על ש' פרסה, **ובה** שס"ה שווקים, **וקטן**

שבכולם [ט"ז על ט"ז מיל] דמוכרי עופות, **ומלך** סועד בכל יום

באחד מהן.

והדר בה או הנולד בה - נוטל פרס מבית המלך.

ובה ג' אלפים בתי מרחץ, עם ה' מאות חלונות מוציאים עשן,

ומד' צדדיו: ים, הרים וגבעות, מחיצת ברזל, חולסית ומצולה.

קראו את המגילה באדר הראשון ונתעברה השנה

- קורין אותה באדר שני.

אין בין אדר הראשון לאדר השני

אלא קריאת המגילה, ומתנות לאביונים [שכראשון לא יצא]

והך דתניא: קראו בראשון ונתעברה השנה,

לת"ק: קורין בשני, שמצות הנוהגות בשני **נוהגות** בראשון **חוצ**

ממקרא מגילה. [ובדיעבד יוצא בראשון במתנות לאביונים]

ולראבר"י: אין קורין בשני, שמצות דשני **נוהגות** בראשון.

[ואפי' לכתחילה הכל בראשון]

ולא פרשב"ג: קורין בשני, שמצות דשני **אין** נוהגות בראשון, **ואף**

סדר פרשיות ובזה חלק את"ק, [ולא יוצא בדיעבד בראשון].

ושוין בהספד ובתענית שאסור בשניהם.

א. מתניתין ת"ק דשנה מגילה **וה"ה** מתנות לאביונים, תלוי זה בזה

ב. מתניתין רשב"ג ומתני' **בי"ד**, דאין ביניהם אלא מגילה

ומתנות, [אבל בהספד ותענית שוים] ובסדר פרשיות לא מיירי. שגם

בהם לא יצא

• מרי"ו: **הלכה** כרשב"ג, **ושניהם דרשו**: 'נכל שנה ושנה'.

ראבר"י: אדר הסמוך לשבט כבכל שנה דאין מעבירין על המצות

ורשב"ג: אדר הסמוך לניסן כבכל שנה כדי לסמוך גאולה לגאולה

ר"א טעם דרשב"ג: 'לקים את אגרת הפרים הזאת השנית'.

[וראבר"י: 'השנית' דבתחילה קבעה בשושן, ולבסוף בכל העולם].

להנצחה

לינק להצטרפות